

Art

Les tragèdies de cada dia

► El Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas exposa el treball de crítica social de Josep Niebla centrat en la invasió de l'Iraq

L'EXPOSICIÓ

Dilatar els límits de la percepció

► **Museu Can Framis.** c. Roc Boronat, 115-126. Barcelona. ► **Dies:** fins al 12 de febrer. De dimarts a dissabte, d'11 a 18 h; diumenge, d'11 a 14 h. ► **Preu:** 2 euros. Consultar descomptes al web www.fundaciocanframis.com.

TONI MATA I RIU | BARCELONA

■ Sembla com si fos un ahir llunyà però l'obra de Josep Niebla (Tetuan, 1945) ens recorda que abans de la crisi de la depredació financera la convulsió es va dir Iraq. Després de l'atac terrorista contra les Torres Bessones de Nova York, l'espiral bèl·lica va posicionar el món a favor de la intervenció liderada per Bush i Blair o en contra de l'agressió capitalista al dictador Saddam Hussein. Impossible abstenir-se. L'exposició que acull l'espai Ao del centre d'art contemporani Can Framis, al Poble Nou barceloní, mostra el compromís de l'artista amb una trentena d'obres que cerquen en el material de consum ràpid i fungible de les portades de la premsa l'essència de les tragèdies que relaten.

És fresca en la memòria la cronologia dels fets que van significar una dantesca porta d'entrada al segle XXI: atemptats a Nova York, resposta instantània contra l'Afganistan, tancers de guerra contra Iraq, el numeret de les armes de destrucció massiva, la infame foto del trio de les Açores, l'atac contra Iraq, les massives protestes arreu del planeta, les acusacions de muntar la invasió per expropiar el petroli i la caiguda de Saddam. A partir dels titulars de la premsa nacional i internacional (des del Diari de Girona fins a capçaleres espanyoles, franceses i angleses), Josep Niebla fa un treball pictòric acurat en què, prenent com a base la còpia subjectiva d'allò imprès al paper (textos, destacats, acudits gràfics, fotografies...), adopta una postura crítica ressaltant els conceptes que transcendeixen la notícia i la insereixen en el context de tragèdies universals de la condició humana.

Amèrica atacada (2003), *Miles de estudiantes* (2005), *Bush, etcètera* són obres que permeten a Niebla situar la mirada creativa fora de la

1

3

JOSEP NIEBLA

2

► **TRES OBRES DE JOSEP NIEBLA** que s'exposen al Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas de Barcelona. **1** *Concert* (2005). Tècnica mixta, 72 x 93 cm. Reproducció de la imatge apareguda a El Periódico de Catalunya d'un concert de música organitzat per protestar contra la guerra. **2** *Libération* (2003). Tècnica mixta, 72 x 93 cm. La pintura es fa ressò de les informacions que avisaven de la imminència de l'atac. **3** *Miles de estudiantes* (2005). Tècnica mixta, 72 x 93 cm. Detall de les pancartes d'uns manifestants, en una fotografia apareguda a El Periódico de Catalunya

Niebla reproduceix retalls de premsa per remarcar les idees essencials subjacents en els titulars de consum ràpid

L'artista mostra el seu rostre més compromès amb una mostra que reflexiona sobre el dolor que causa la política

immediatesa i delatar la injustícia social que causa la mala praxi política. Quadres realitzats amb tècnica mixta, principalment en la darrera dècada, en què l'ús del negre de la tinta d'impremta crea un

clima tenebrista només contrastat per les comptades vegades en què tot aquest daltabaix moral es reverteix gràcies a glopades d'esperança com les multitudinàries manifestacions que van alçar-se contra la guerra. En aquest cas, Niebla busca en la paleta els colors més vius i festius.

Dilatar els límits de la percepció ignora la indiferència i demana de l'espectador una aproximació emocional amb la relectura d'uns fets alhora tan recents com colpidors. Estereotips periodístics com el nen que plora per l'horror de la guerra mostrat en una fotografia de gran format a la portada són ac-

centuats –i nogensmenys blasfems– per l'artista, que en el joc entre nitidesa i difuminat estableix les categories estètiques adients per mostrar les seves cartes al públic.

«Niebla dilata els límits de la percepció alliberant la portada d'un diari de qualsevol de la seva funcionalitat estricta i posant, d'aquesta manera, el seu *drama circumstancial* a l'alçada del conflicte perenne contingut en tota tragèdia humana», escriu el crític Eudald Camps en el catàleg de la mostra de Can Framis. Paraules que defineixen el nivell de compromís ètic d'un creador de raça aliè a rutines i inèrcies.